Woensdag, 15 Juli 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3651

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

9 uur 22 min. 17 sec.

Voor het eerst in de geschiedenis geeft een Gouverneur van Curaçao het Bestuur zelf Zijnen opvolger over.

HISTORISCH MOMENT IN DE STAMPVOLLE STATENZAAL.

[L]aatste wens van Gouverneur Wouters is, dat ons volk zijn steun geve aan Gouverneur Kasteel.

[I]n verschillende redevoeringen kondigt Gouverneur [K]asteel zijn beleid aan: alleen oorlogvoering.

„Als één lid lijdt, lijden alle lidmaten mede".

GOUVERNEUR KASTEEL: „ONZE PLAATS IN DE STRIJD NU EN ONZE POSITIE IN DE TOEKOMST, ZAL ONS WERK, AL ONS WERK, MOETEN BEHEERSEN".

„Stoelenquaestie" in de Statenzaal betekent de overdracht van het Bestuur.

Wie zijn horloge gelijk gezet had [me]t de tijd, die de lieve juffrouw op [...]02 van de telefoon opgeeft (welke [...] aanmerkelijk afwijkt van andere [...]ngbare tijden alhier) heeft kunnen [co]nstateren, dat hedenmorgen 9 uur, [22] minuten en 17 seconden, het bestuur [ov]er ons gebiedsdeel door Gouverneur [W]outers aan Gouverneur Kasteel werd [ov]ergegeven door het symbolisch van [pl]aats verwisselen in de vergaderzaal [va]n de Staten van Curaçao, die hierbij [ge]tuige werd van een gebeurtenis [a]ls ons gebiedsdeel nog nimmer heeft [mee]gemaakt: de persoonlijke over[dr]acht van het bestuur door den Gou[ve]rneur aan Zijn opvolger.

De C 429 aanvaardde de laatste rit [me]t Gouverneur Gielliam J. J. Wouters als eigenaar. Luitenant-Adjudant [E]mile C. J. M. van de Laarschot trok [vo]or de laatste maal naar Gouverneur [Gi]elliam J. J. Wouters als zijn chef. [Ni]er wapperde de Vlag-met-Ballen [va]n de Westertoren van het St. Elisa[be]thsgasthuis, ten teken dat Zijne Ex[ce]llentie de Gouverneur van Curaçao [d]aar resideerde. Hoog stond de ba[nni]er op de passaat, die over het St. [T]homascollege waaide. Poortbewaak[st]er Zuster Martinia zwaaide de deu[re]n van het gasthuis open en naar bui[te]n schreed Gielliam Johannes Josephus [W]outers, de 49e Gouverneur van Cu[ra]çao in ambtskledij. Groepen mensen [st]onden op het plein voor het hospitaal [o]m te zien. Nonnen keken uit de ra[m]en met haar patiënten. Fraters ston[de]n langs de weg geschaard.

De C 429 reed kalm langs de Brede[st]raat naar de Koningin Emmabrug, [ve]rvolgens naar het Paleis, waar de [H]eer Dr. Piet Kasteel reeds gereed [st]ond, niet in ambtskledij welk kle[di]ngstuk met alle andere bagage tus[se]n Londen en hier ergens op zee [ver]valkt. Inderhaast hebben de kleer[m]akers van een plaatselijk kleding[m]agazijn vannacht een rok-costuum [m]et al wat daarbij te pas komt, gereed [ge]maakt.

Getweeën gingen de Gouverneur van [C]uraçao en Dr. Piet A. Kasteel naar [he]t Stadhuis, waar in de Statenzaal de [ov]erdracht des Bestuurs zou plaats vin[de]n. Na enkele weinige ogenblikken zou men terugrijden, de rollen omgekeerd. Nu liet Dr. Kasteel den Gouverneur aan zijn rechterhand zitten, straks zou de Heer Wouters den Gouverneur aan zijn rechterzijde hebben. Nu ging de Luitenant-Adjudant vóór Dr. Kasteel zitten, omdat het voorschrift luidt dat de Gouverneur vrij zitte, hetgeen zelfs ten gevolge heeft, dat wanneer de Gouveneur vergezeld is van Zijn vrouw, de Adjudant vóór Mevrouw moet gaan zitten. Straks zou de Adjudant (van Baas verwisseld hebbende) voor den Heer Wouters zitten.

ZIJNE EXCELLENTIE DR. PETRUS A. KASTEEL. Gouverneur van Curaçao.

Met een speciale auto waren Mevrouw en Mejuffrouw Wouters van het St. Elisabethsgasthuis naar de Statenzaal getogen, waar zetels voor haar waren gereserveerd. Zij waren vergezeld van den Kapitein Leendert Langeveld, en werden verwelkomd door den Griffier der Staten, den Heer George J. Ferguson.

Aanwezig waren alle Statenleden, somber in het zwart getooid, behalve Dr. M. F. da Costa Gomez, de leider van de katholieke fractie die zoals gemeld Maandagavond in het ziekenhuis moest worden opgenomen en Statenlid F. J. Q. Kwartsz, die bericht van verhindering gezonden had. Mede genodigd waren de echtgenoten van de Heren Statenleden, verschillende hogere ambtenaren en andere functionarissen, waaronder de vertegenwoordigers der verschillende kerkelijke Gezindten en oud-Statenleden. De Leden van de Raad van Bestuur waren op de voor hen bestemde tribune gezeten. De publieke tribune was voller dan zelfs bij de behandeling van het Chinezenconflict of de C.S.M.-quaestie het geval is geweest.

Om 9.07 uur opende de Voorzitter John Horris Sprockel de plechtige vergadering, welke uniek zou worden in de historie van ons gebiedsdeel, omdat voor de eerste maal in de geschiedenis de overdracht van het Bestuur rechtstreeks van Gouverneur op Electus zou plaats hebben.

De Voorzitter stelde een commissie aan om Zijne Excellentie G. J. J. Wouters en Dr. P. A. Kasteel binnen te geleiden en na afloop van de plechtigheid Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel en den Heer G. J. J. Wouters uitgeleide te doen. Tot leden dier commissie werden benoemd Dr. Adolphe W. J. M. Desertine; Ernesto C. Martijn en Jan H. A. Eman.

Enige tijd nadat de Commissie van Ontvangst en Uitgeleide zich naar beneden had begeven, dreunden de saluutschoten en klonken commando's. Na enkele minuten speelde het muziekcorps van de militaire politie het Wilhelmus (slechts enkele maten???) en presenteerde de erewacht het geweer. De leden van de commissie verwelkomden Zijne Excellentie den Gouverneur en Dr. P. Kasteel en begeleidden hen naar de zetels, terwijl alle aanwezigen ter begroeting opstonden.

Rede van Z.E. Gouverneur G. J. J. Wouters.

Direct nadat was plaatsgenomen hield Zijne Excellentie Gouverneur Wouters de volgende rede:

Mijnheer de Voorzitter en Heren Leden der Staten.

Bij Koninklijk Besluit van de 19e Mei 1942 No. 1 werd mij door Hare Majesteit de Koningin met ingang van de 15e Juli 1942 eervol ontslag verleend als gouverneur van Curaçao en werd tot mijn opvolger benoemd Dr. P. A. Kasteel.

In gezelschap van den nieuw benoemden Gouverneur bevind ik mij heden voor de laatste maal in uw midden èn om mijn bestuur over te dragen aan Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel, èn om van u, mijnheer den Voorzitter, alsmede van U Heren Leden der Staten afscheid te nemen.

Als ik U, mijnheer de Voorzitter, en U, Heren Statenleden, hier voor mij zie staan, kan ik mij moeilijk voorstellen, dat dit voor mij de laatste maal is, dat ik als Gouverneur van het Gebiedsdeel Curaçao in Uw midden vertoef.

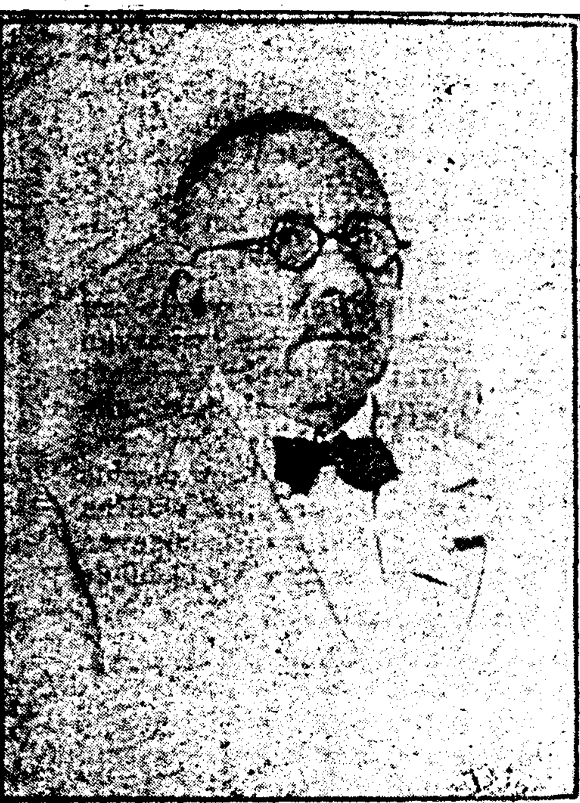
En toch behoeft daaraan niet de minste twijfel te bestaan.

Over enige ogenblikken immers zal ik het bewind over het gebiedsdeel Curaçao aan mijn opvolger overdragen.

Van de korte ogenblikken, die ik nog Gouverneur ben, wil ik gebruik maken vlug aan mijn geestesoog te laten voorbijgaan onze gemeenschappelijke arbeid, alles wat U en ik gedurende mijn ambtsperiode in het belang van dit Gebiedsdeel gedaan hebben.

Ik geloof, dat als ik zie wat in de achter mij liggende zes jaren gepraesteerd is, ik tevreden, zeer tevreden mag zijn.

Dat ik tevreden kan, ja moet zijn, dank ik na God aan U, mijne heren,

GIELLIAM J. J. WOUTERS, 1936 — 1942.

want indien U mij niet had gesteund, zoals gij gedaan hebt, indien U niet achter mij had gestaan in de vele moeilijke ogenblikken, welke wij tezamen hebben doorgemaakt, indien U zich niet had gegeven geheel en al, met hart en ziel aan de belangen van dit Gebiedsdeel, dat zowel U als mij na aan het hart ligt, dan zou er voor mij op dit ogenblik van afscheid geen reden tot tevredenheid kunnen zijn.

Uit de grond van mijn hart dank ik U, mijnheer de Voorzitter en U, Heren Leden der Staten, de vroegere Koloniale Raad en alle, die vroeger lid der Staten waren en onlangs hun plaatsen aan anderen afstonden, voor hetgeen zij gedurende mijn ambtsperiode voor het Gebiedsdeel Curaçao hebben gedaan, alsmede voor de hulp, de grote hulp, welke ik van U bij het vervullen van mijn zwaar en verantwoordelijk ambt heb mogen ondervinden.

Tussen U en mij is een band ontstaan, die noch mijn aftreden, noch mijn verlaten van dit Gebiedsdeel kunnen verbreken.

Ik zal aan U steeds een aangename herinnering bewaren, ik zal U en de bevolking van dit Gebiedsdeel bij voortduring een warm hart blijven toedragen.

Vurig hoop ik, dat het U met Gods hulp gegeven moge zijn in nauwe samenwerking met mijn opvolger in de toekomst nog veel voor het Gebiedsdeel te doen.

Gods hulp bid ik U daarbij voor en boven alles toe, omdat gij, die meer dan ooit in de toekomst nodig zult hebben.

Veel en moeilijk werk wacht U. Als echter alles in de toekomst zal gaan, zoals zulks in het verleden gegaan is, als de samenwerking tussen Gouverneur Kasteel en U even goed zal zijn als die was tussen U en mij, als U den nieuwen Gouverneur zult steunen, zoals U mij gesteund hebt, dan geloof ik, dat U de toekomst met vertrouwen tegemoet kunt zien.

Nogmaals betuig ik U allen mijn dank voor Uw samenwerking, Uw steun en voor de grote hartelijkheid, welke ik van U heb mogen ondervinden.

Ik zal U niet vergeten, en ik hoop dat ik op mijn beurt in Uw aangename herinnering zal blijven voortleven.

Moge Gods zegen in ruime mate Uw deel zijn.

Moge Uw leven gelukkig zijn en moge de Allerhoogste U de kracht en de wijsheid geven veel en uitnemend werk voor dit kleine, maar belangrijke deel van het Koninkrijk der Nederlanden te verrichten.

Ter voorkoming van misverstand moge ik er op wijzen, dat ik den heer Onder-Voorzitter en de Heren Leden van de Raad van Bestuur heden in deze vergadering niet heb genoemd, mij niet tot hen heb gericht, omdat ik reeds afscheid van hen nam in een daartoe speciaal belegde vergadering.

Excellentie, als ik er nu toe overga U het bestuur over dit gebiedsdeel over te dragen, dan doe ik zulks met de wens, dat de goede God, die, — dat weet ik — Uw steun en Uw toevlucht is — Uw bestuur moge zegenen, dat Uw ambtsperiode een vruchtbare en gelukkige moge zijn,

dat de Staten en Uw adviseurs, de Onder-Voorzitter en de leden van de Raad van Bestuur U in Uw zeer zware arbeid zullen steunen en ter zijde zullen staan,

dat het den bewoners van dit gebiedsdeel onder Uw bewind in alle opzichten goed moge gaan,

dat zij in de toekomst zo weinig mogelijk van de thans woedende wereldoorlog te lijden zullen hebben,

dat gedurende Uw bestuur — moge het spoedig zijn — de geallieerden de eindoverwinning zullen behalen en dat gedurende Uw gouverneurschap Curaçao na het sluiten van een rechtvaardige vrede naar zijn beste weten en kunnen zal medewerken aan de opbouw van die delen van het Koninkrijk der Nederlanden welke thans door onze vijanden zijn bezet.

Excellentie, ik stel U voor, als bewijs dat de bestuursoverdracht op dit ogenblik geschiedt, met mij van plaats te verwisselen.

Excellentie, mijnheer de Voorzitter, Heren Leden der Staten, het ga U allen wel. Gods zegen zij Uw deel.

—

Tegelijkertijd, dat Gouverneur Wouters Zijn opvolger uitnodigde van plaats te verwisselen, werd zulks gedaan. Het was toen het historische moment van de 15e Juli van het Jaar onzes Heren 1942, 9 uur 22 minuten en 17 seconden. Gouverneur Wouters had opgehouden Gouverneur te zijn, Gouverneur Kasteel had het bewind aanvaard. Doodse stilte heerste enkele ogenblikken in de zaal; niemand wist feitelijk wat te doen. De Heer Wouters, thans oud-gouverneur, besloot zijn rede, die hij als Gouverneur had aangevangen met de hierboven reeds vermelde persoonlijke wensen.

Rede van Voorzitter J. H. Sprockel.

De rede van Gouverneur Wouters werd door Voorzitter John Horris Sprockel als volgt beantwoord:

Alvorens over te gaan tot de voorlezing van de acte van benoeming van den nieuwen Gouverneur, Dr. P. A. Kasteel, en van het proces-verbaal zijner eedsaflegging, voel ik me gedrongen namens de Staten enige woorden te richten tot U, Gouverneur Wouters, in antwoord op de zeer welsprekende rede, waarmede Uwe Excellentie afscheid heeft willen nemen van het College der Staten.

Excellentie Gouverneur Wouters, kunt U zich nauwelijks voorstellen, dat het de laatste maal is, dat Uwe Excellentie in ons midden staat, voor de Staten, sedert hun eerste optreden in 1938 gewoon Uwe Excellentie telkenjare in hun midden te zien en te luisteren naar de forse stem, waarmede Uwe Excellentie het nieuwe zittingsjaar inluidde, voor de Staten, die heden naast U den nieuwen Gouverneur zien zitten, is de werkelijkheid tastbaarder, wordt het gewicht van dit ogenblik van scheiden sterker geaccentueerd, en even sterk aangevoeld.

Excellentie, wij zijn zeer getroffen door Uw hartelijke afscheidswoorden. De zeer menselijke ondertoon, die er doorheen loopt, openbaart gevoelens, te teer zelfs om ze in woorden weer te geven, gevoelens jegens Curaçao en zijn bewoners, gevoelens jegens de Staten, die wij op juiste waarde weten te waarderen.

De verhouding tussen Uw Bestuur en de Staten is altijd goed geweest, niettegenstaande verschil van mening, dat wel eens voorkwam. De grote factor, die het meest tot die goede verstandhouding heeft bijgedragen, is het eensgezind streven geweest zowel van het Bestuur als van de Staten om het belang van Curaçao te dienen. Later toen Nederland in de oorlog werd betrokken, met alle rampzalige gevolgen van dien, bezielde Bestuur en Staten dezelfde drang om naar vermogen hulp te bieden aan Nederland en de zaak der Geallieerden.

Vele, zeer belangrijke ontwerpen zijn door Uwe Excellentie in de Staten aan de orde gesteld. U heeft den Staten geen rust gegund. Uit de voorbeeldige samenwerking tussen Uw Bestuur en de Staten is een wetgevende arbeid voortgesproten, die gezien de korte tijd, waarin hij tot stand gekomen is, èn door zijn omvang, èn door zijn grote betekenis weergaloos is in de geschiedenis van Curaçao. Ik zal niet in biezonderheden treden.

In een zeer moeilijke tijd heeft Uwe Excellentie het bewind gevoerd over deze eilanden. Ongeschonden, welvarend wat Curaçao en Aruba betreft, draagt Uwe Excellentie het gebiedsdeel over aan Uw opvolger. God heeft Uw werk gezegend Uw taak is volbracht. Met voldoening kunt U er op terugzien.

Excellentie, ik zeg U dank voor de schone wensen voor Curaçao, zijn bevolking voor de Staten van Curaçao in Uw rede vervat. Wij hopen met Uwe Excellentie mede, dat zij ten voordele van Curaçao in vervulling mogen gaan.

Namens de Staten dank ik U voor de aangename samenwerking tussen

Het nieuws van vandaag.

De berichten van Ruslands strijd geven te kennen, dat drie machtige Duitse colonnes voortrukken binnen de bocht van de rivier Don, waarvan de Noordelijke in de nabijheid van Voronesj steeds krachtiger weerstand ondervindt en waarbij de Russen tegenaanvallen doen en den nazies zware verliezen toebrengen, zodat zij steeds nieuwe divisies in het veld moeten brengen. Het schijnt dus, dat de Duitsers hun doorbraak hier niet hebben kunnen vergroten en zelfs de stad nog niet in handen hebben.

De tweede aanval is klaarblijkelijk gericht op Stalingrad en loopt ten Zuiden van Boguchar, terwijl de derde aanval door Lisitsjansk voert ongeveer 225 kilometer ten Zuid Westen van Boguchar. Deze derde aanval kan erop gericht zijn de Don over te steken in de richting van de Caucasus, terwijl hierdoor ook Rostov wordt bedreigd (blz. 4).

Een Brits bericht uit Stockholm, dat weer uit Berlijn zou stammen, deelt mede, dat de Duitsers thans Vorosjilovgrad bereikt hebben op 160 kilometer ten Noorden van Rostov en uit de richting van Pokrovsk de stad Rostov reeds op 10 kilometer genaderd zijn. Hiervan is echter geen bevestiging van andere zijde (blz. 4).

De Egyptische strijd bepaalt zich meer tot luchtactiviteiten, waarbij de Royal Airforce het meesterschap heeft over het gevechtsterrein. Tobruk werd weer aangevallen en grote branden zijn er gesticht. Op de grond werd een kleine maar scherpe Duitse aanval in de Noordelijke sector bij Tel el Eisa door de Australiërs afgeslagen (blz. 4).

In het Engelse Kanaal vernietigden lichte Britse strijdkrachten een astanker, terwijl 2 escorterende treilers werden beschadigd. Dit geschiedde in de vroege morgenuren nabij Cherbourg (blz. 4).

Op Bastille Dag liet de Raf 5 millioen strooibiljetten op Frankrijk neerdwarrelen. Hierop zeide Anthony Eden, dat de bevrijding van Frankrijk zeker komt. Des avonds heeft hij de boodschap door de radio voorgelezen (blz. 3).

De Ex-President van Argentinië Roberto Marcelino Ortiz overleed hedenmorgen in den Here na een langdurige ziekte, tengevolge waarvan hij bijna blind werd. Ortiz deed op 24 Juni afstand van het Presidentschap toen hij gevoelde, dat zijn krachten hem begaven. Hij ruste in vrede (blz. 4).

AFSCHEID.

Hedenmorgen heeft de 49e Gouverneur van Curaçao Zijn ambt neergelegd en het Bestuur overgedragen aan Zijn opvolger. Nog enkele dagen zal de Heer Gielliam J. J. Wouters op ons eiland blijven, slechts als gewoon en ambteloos burger, ook al zullen nog enkele bijeenkomsten herinneren aan het gouverneurschap, dat de Heer Wouters hier 6 jaren en 2 dagen heeft bekleed.

Misschien een van de grootste, doch zeker een van de meest geliefde Gouverneurs is thans heengegaan. Niet dat geen critiek op het door den Heer Wouters gevoerde beleid mogelijk zou zijn, maar groot is zeker hij, die tegengewerkt door velen, aan het volk recht doet wedervaren. En bij alle afzondering, waarmede de Heer Wouters zich meende te moeten omringen, heeft het volk ook getoond zijn gouverneur lief te hebben.

Het is het volk, in welks midden de heengegane landvoogd bijna dagelijks aan de voet van Gods altaar zijn dagtaak aanving, en dat hij zeide zich te zullen blijven herinneren, lang nadat hij de wel zwaar geworden bestuurstaak aan een jongere kracht had overgedragen.

Er is op verschillende wijzen uiting gegeven aan de verknochtheid van de bevolking aan haar landvoogd. Mensen, die tientallen jaren hier zijn, verklaarden onomwonden, dat nog geen gouverneur zulk een afscheid was ten deel gevallen als den Heer Wouters. Het zou zeker ijdel gepraat zijn in herhaling te vallen. Heeft evenwel Gouverneur Wouters in zijn warme fiere roomse afscheidsrede openlijk getuigd, dat hij voor ons volk zal blijven bidden — laat ons ongetwijfeld goede roomse volk deze toezegging beantwoorden met een „oremus ad invicem" — laat ons bidden voor elkander.

Een „Vaarwel" en „Nog Vele Jaren" vergezellen den Heer Wouters met zijn gezin dat vanmorgen opgehouden heeft Curaçao's Eerste Gezin te zijn, op weg naar Costa Rica, op weg later naar het herrezen Moederland.

Uwe Excellentie en ons college, voor de welwillendheid steeds betoond, ook als de Staten zich informeel, via den voorzitter, hetzij mondeling hetzij schriftelijk tot U richtten.

Namens de bevolking van het gehele gebiedsdeel, die de Staten vertegenwoordigen, zeg ik mede dank. Uw Bestuur is vruchtbaar geweest. Uwe Excellentie heeft gegeven, alles wat U geven kon. Het Curaçaose volk is U dankbaar en erkentelijk. Moge God U vergelden voor al het goede, dat Uwe Excellentie voor dit volk heeft gedaan.

Namens de Staten, namens de bevolking van Curaçao spreek ik de beste wensen uit voor U en Uw hooggeachte familie. Curaçao zal Gouverneur Wouters niet vergeten. Dat Gods zegen Uwe Excellentie vergezelle.

—

Hierna verzocht de Voorzitter den Griffier der Staten van Curaçao voorlezing te doen van de Acte van Benoeming en van het Procesverbaal der Eedsaflegging. Nadat dit geschied was, nam Voorzitter John Horris Sprockel weder het woord voor het volgende:

Excellentie,

Nu aan de wettelijk voorgeschreven vormen is voldaan, zij het mij vergund, Uwer Excellentie namens de Staten van Curaçao hartelijk welkom toe te roepen. Uwer Excellentie tevens onze welgemeende gelukwens aan te bieden met Uw benoeming tot Gouverneur van dit gebiedsdeel en onze oprechte heilwensen uit te spreken voor Uw bestuur.

Het is wel een zeer bewogen tijd, waarin Uwe Excellentie het bestuur over Curaçao aanvaardt. De wereld is verdeeld in twee geweldige kampen, zij trilt onder de slagen die vriend en vijand elkander toebrengen. Nederland ligt neergeveld, Nederlands Indië zucht onder de bezetting der japanners. Curaçao en Suriname zijn de enige staatsdelen, waar de Nederlandse driekleur nog vrijelijk wappert. Dat Uwe Excellentie in Londen, door de Nederlandse Regering in Londen, werd benoemd tot Gouverneur van Curaçao, dat U per vliegtuig U naar Uw post hebt begeven, dat U in de Verenigde Staten van Amerika in de handen van onze Koningin de eed hebt afgelegd, dat Uwe Excellentie gescheiden van Uw gezin hier moet vertoeven, dat zijn uitzonderlijke gebeurtenissen, die de toestand typeren.

Er zijn dan ook omstandigheden, die deze bestuurswisseling maken tot een der gewichtigste, die Curaçao ooit beleefd heeft. Is het behoud van Curaçao op zich zelf in dit stadium van het wereldgebeuren voor de Nederlandse zaak van de allergrootste betekenis, nog belangrijker en van enorme betekenis is dit behoud, nu de alhier gevestigde oliebedrijven in de oorlogvoering zulk een vitale rol spelen. Nationale en internationale belangen van de hoogste orde zijn Uwer Excellentie toevertrouwd. De verantwoordelijkheid om ze te dragen is niet gering. Van Uw kennis, Uw doorzicht, Uw ervaring zal veel worden geëist.

Gelukkig vindt Uwe Excellentie hier geen braak terrein, maar een terrein bewerkt, geordend. Uwe Excellentie kunt rekenen op de steun van de Hoge Regering, die U op deze moeilijke post heeft geplaatst. Bij dezen wordt U alle steun toegezegd, aangeboden door de Staten van Curaçao.

Het behartigen van de belangen van Curaçao, is voor ieder Statenlid gewetensplicht, een taak niet alleen vrijwillig aanvaard, maar waartoe men zich door een eed heeft verbonden.

In deze ernstige oorlogstijd is daarbij een andere plicht gekomen. Een plicht, den Staten niet voorgeschreven of opgelegd door enig wetsartikel, maar desalniettemin een plicht, zo van zelf sprekend, dat hij van 10 Mei af door ieder Statenlid in het bizonder, door de Staten in hun geheel, als de natuurlijkste zaak ter wereld is aanvaard: de plicht om naar vermogen bij te dragen tot, en mede te werken aan de bevrijding van de Nederlandse Staat. In het verleden heeft het Bestuur van Curaçao nooit tevergeefs daartoe een beroep gedaan op de Staten. Herhaaldelijk malen hebben de Staten hun mening hieromtrent uitgesproken, metterdaad ook bewezen, dat Curaçao zich offers wil getroosten om die plicht te vervullen.

Uwe Excellentie kunt er van verzekerd zijn, dat de houding van de Staten onder Uw bestuur in de komende jaren geen andere zal zijn.

Ik wil er tevens met voldoening op wijzen, dat er een verblijdende kentering waarneembaar is in het inzicht betreffende de verhouding tussen Moederland en gebiedsdelen. Reeds tientallen jaren her heeft men aangevoeld, dat die verhouding diende gewijzigd te worden. En het is nu al twintig jaar geleden, dat de mogelijkheid voor een grondige wijziging in de Grondwet is neergelegd. Curaçao heeft als uitvloeisel van deze wijziging een nieuwe Staatsregeling gekregen. De geweldige schok van de wereldoorlog heeft de zaak weer voor het voetlicht geworpen. De Nederlandse Regering volgt nauwkeurig de tekenen des tijds en heeft een Rijksconferentie in het vooruitzicht gesteld. De bedoeling daarvan is niet twijfelachtig, maar nauwkeurig omschreven. De Staten koesteren het gerechtvaardige vertrouwen, dat binnen het kader van de Grondwet en de Curaçaose Staatsregeling èn het Opperbestuur zetelende in Londen, èn het Bestuur in Curaçao, nu reeds in zo ruime mate als mogelijk rekening zullen houden met de bedoeling voorgezeten bij de toezegging van de Rijksconferentie door H. M. onze geëerbiedigde Koningin.

Een tegemoet komen aan dit redelijk verlangen zal zeker veel bijdragen tot de gewenste samenwerking tussen Bestuur en Staten in het wel begrepen belang van het gebiedsdeel van Nederland.

Excellentie, moge Gods ruimste zegen overvloedig rusten op Uw werk in het belang van land en volk. Curaçao heeft veel aan Nederland te danken. Uwe Excellentie zal op Curaçao ergens in een steen gegrift deze woorden lezen: „Curaçao en Nederland zijn één." Moge de band tussen Curaçao en Nederland onder Uw bewind immer meer en nauwer worden toegehaald, moge Uw bestuur spoedig getuige zijn van de overwinning over onze vijanden, moge Nederland spoedig herrijzen en Curaçao in het nieuwe staatsverband een eervolle plaats innemen.

—

Nadat deze rede was uitgesproken sprak Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel de volgende rede uit:

Mijnheer de Voorzitter en Heren Leden der Staten van Curaçao,
Mijnheer de Oud-Gouverneur,

Gij zult het verstaan, dat ik door U zo hartelijk verwelkomd, niet zonder ontroering het woord neem in deze plechtige vergadering, waarin ik heden het bestuur over het gebiedsdeel Curaçao moet aanvaarden.

De omstandigheden, waarin wij samen zijn, zijn geheel uitzonderlijk.

Nooit heeft ons Koninkrijk in een toestand verkeerd als thans en nimmer is een bestuursoverdracht in een der Westindische Gebiedsdelen van het Rijk geschied, zoals zij thans plaatsvindt. Het Koninklijk Huis in ballingschap: Harer Majesteits Regering het Opperbestuur uitoefenend buiten het Europees gebiedsdeel van het Rijk, waar de zetel der Rijksregering met schending van alle recht, door een overweldiger wordt bezet; de moedige Gouverneur-Generaal van het Oostindische deel van het Koninkrijk: gevangene in handen van een meedogenloze agressor; dit deel van het Rijk niet onbedreigd door de gevaren van een oorlog, die een mondiaal karakter heeft aangenomen.

Ik heb de inval in Nederland gezien; ik heb in de vroege morgen de luchteskaders zien aanzwermen boven onze blauwe Nederlandse hemel; ik heb onze soldaten zien uittrekken tegen den vijand in de Residentie zelf, waar de kanonnen op straat stonden; ik heb de vijandelijke vliegtuigen zien neerstorten en uitbranden enige passen van mijn huis.

Ik dacht toen, dat ik wist, wat oorlog was. Maar pas in Londen heb ik dat ervaren. Dáár was de vuurlinie: dáár regenden de bommen neer; dáár werden hele wijken verwoest. En niet slechts daar; ook in andere Engelse steden zag ik de gruwel der verwoesting.

En daar kwamen de berichten voor de Rijksregering: berichten over het lijden van onze Rijksgenoten in Nederland, berichten over de strijd in Indië; berichten over de doodsverachting, waarmede met name onze dappere Staats- en Handelsmarine, ons Leger en onze Luchtmacht de strijd streden en strijden.

Gij zult mij geloven, Mijnheer de Voorzitter, wanneer ik U zeg, dat dit alles op mij een diepe indruk heeft gemaakt. Ik ben van mening, dat de indruk van dit leed, in zó overweldigende mate op onze medenrijksgenoten gekomen, in ons allen moet staan gebrand en dat, zolang dit leed wordt geleden en zolang het onrecht niet is hersteld, al onze gedachten in de publieke sfeer daarop gericht moeten zijn. De wereld is klein geworden, nooit werd ons duidelijker de betekenis van het woord: „als één lid lijdt, lijden alle lidmaten mede."

Dit gebiedsdeel, dat, zoals U, Mijnheer de Voorzitter zeide, zijn bewustzijn van eenheid met Nederland in steen heeft gegrift, heeft het onwaardeerbaar voorrecht vrij te zijn. Het leeft voort onder Nederlands bestuur, onder eigen recht, onder het Stamhuis, dat één is met Nederland. Daarom heeft dit gebiedsdeel in de huidige periode van de geschiedenis van het Koninkrijk zulk een gewichtige plaats.

Niet daarom alleen; U — Mijnheer de Voorzitter — hebt ook reeds op een andere factor gewezen — maar die zie ik toch als doorslag gevend.

Enerzijds wordt dit gebiedsdeel met magnetische kracht in het dynamische Westerse halfrond getrokken, anderzijds is het met levende banden verbonden met Nederland, met Nederlands Indië. Wij zullen moeten zorgen deze bizondere plaats allereerst in onze gedachten te houden, omdat een goed begrip daarvan van zulk een enorme draagwijdte zijn zal èn voor de structuur van het Rijk na deze oorlog èn voor de bizondere positie van dit gebiedsdeel, gelegen in de sfeer van onzen machtigen bondgenoot aan deze zijde van de Oceaan voor wiens hulp in dit Gebiedsdeel wij zo erkentelijk zijn en aan wien in het andere deel des Rijks onzerzijds zonder aarzelen hulp geboden werd, toen hij zo verraderlijk werd aangevallen. Deze gedachte: onze plaats in de strijd nú en onze positie in de toekomst, zal ons werk, al ons werk, moeten beheersen.

Men moet het ene doen en het andere niet laten. Mij is de betekenis niet ontgaan, Mijnheer de Voorzitter, van hetgeen U hebt gezegd over de verwachtingen, welke leven op Curaçao. Ook aan de verwezenlijking van die gedachten zullen wij denken en zij zijn, vooral in zover zij een constitutioneel karakter dragen, zoals uit de door U, Mijnheer de Voorzitter, gememoreerde rede van Hare Majesteit bleek, als ook uit de samenstelling van de Buitengewone Raad van Advies, niet uit de gedachte van het Opperbestuur, waarvan verschillende leden binnen afzienbare tijd hier in Curaçao op bezoek kunnen worden verwacht [1]). Maar wat het zwaarst is, moet het zwaarst wegen en het doet mij daarom bizonder genoegen dat U, Mijnheer de Voorzitter, „als de natuurlijkste zaak ter wereld" voor Curaçao aanvaardt: de plicht naar vermogen bij te dragen tot, en mede te werken aan de bevrijding van het Koninkrijk.

U hebt herinnerd aan de offers, die Curaçao zich heeft willen getroosten en nieuwe offerbereidheid uitgesproken.

Laat ik U daarvoor danken namens het Opperbestuur en namens de millioenen, die lijdende en strijdende rekenen op onze hulp.

U, geachte Ambtsvoorganger, hebt gesproken over „dit kleine maar belangrijke deel van het Koninkrijk". Gij hebt er Uw werkkracht aan gegeven en Uw hart aan verpand. Moge Hij, die rechtvaardig oordeelt U in de komende dagen zegenen voor de arbeid, verricht in dit Gebiedsdeel, dat U zeker niet vergeten zal.

Mijnheer de Voorzitter, Mijne Heren Statenleden, ik eindig.

Ik kom tot U met vol vertrouwen.

Gij hebt er recht op te weten, dat ik, die ambteloos uit Nederland ging, dit ambt niet heb gezocht en slechts met schroom heb aanvaard. Misschien heb ik te veel van regeeren gezien om er niet naar te verlangen en misschien ben ik bij aarzeling geleid door de overweging, dat machtigen die misdoen, machtiger zullen worden gestraft.

Ik kan slechts zeggen, dat — Hare Majesteit en Harer Majesteits Ministers dankend voor het in mijn gestelde vertrouwen — ik kom met heel mijn hart en dat, wat ik moge bezitten, gedurende mijn ambtstijd geheel voor Curaçao zal zijn. De wet en mijn geweten zullen richtsnoer bij mijn handelen wezen.

Ik spreek de wens uit, dat Hij, door Wien regeerders regeren mij zal helpen, om met Uw steun zó te arbeiden, dat de vruchten ervan een zegen zullen zijn voor dit gebiedsdeel en een sterkende kracht voor het Koninkrijk, dat herrijzen zal.

Leve de Koningin!
Leve Curaçao!

—

De 50e Gouverneur van Curaçao, Dr. Piet A. Kasteel, begaf zich hierop naar de gereed staande auto C 429, weliswaar niet behorend aan het Gouvernement, maar met het Bestuur overgedaan aan den opvolger. Links van den Gouverneur zat de Heer Gielliam J. J. Wouters. Ten paleize werd de Gouverneur de trap op geleid door Zijn adjudant Emile C.J.M. van de Laarschot, terwijl Kapitein Ebel Leonard Venema toestapte om Oud-gouverneur Wouters naar het St. Elisabethsgasthuis terug te geleiden.

Gedurende de Statenvergadering heeft men ten Paleize de Vlag-met-Ballen gehesen en die van het St. Elisabethsgasthuis neergehaald.

Na aankomst ten Paleize werd een Openbaar Gehoor gehouden waarvan zeer velen gebruik gemaakt hebben. De nieuwe Gouverneur heeft daar alle aanwezigen persoonlijk de hand geschud. Deze bijeenkomst heeft slechts een kleine 20 minuten geduurd, waarna de aanwezigen zich huiswaarts begaven om de ontropische zwarte kledij blijde af te leggen.

1) Kerstens, Steenberghe, Van Mook en...... Gerbrandy; zie hierover het bericht hiernevens. —Red.

CURACAO

MINISTER KERSTENS KOMT DINSDAG.

Ook Steenberghe, Van Mook en Gerbrandy komen.

Minister Pieter Adriaan Kerstens zal aanstaande Dinsdag 21 Juli op Hato aankomen en vermoedelijk 4 dagen in ons gebiedsdeel blijven.

Zoals reeds gisteren gemeld, zal ook Meester Maximiliaan P.L. Steenberghe een bezoek aan ons gebiedsdeel brengen.

Thans kunnen wij hieraan toevoegen, dat het bezoek van Mr. Steenberghe in de maand Augustus zal plaats vinden — onvoorziene omstandigheden daargelaten.

De ministeriële belangstelling voor het gebiedsdeel, dat 318 jaar verwaarloosd en achtergesteld is, zal evenwel nog meer toenemen, nu tenslotte de West Indiën alleen het rood wit blauw vrijelijk kunnen doen wapperen. Kort nadat Mr. Steenberghe hier geweest is, zullen ook Professor Pieter Sjoerds Gerbrandy en Minister Hubertus J. van Mook naar hier komen.

De Ministers zullen logeren ten Paleize, waar men thans een kamer vrij heeft kunnen maken voor deze gelegenheden.

MGR. VERRIET LAS DE H. MIS

Tot onze grote blijdschap vernamen wij, dat Z.H.E. onze Apostolisch Vicarius reeds weer in zoverre hersteld is, dat Hij vanmorgen voor de eerste maal sedert Zijn opneming in het hospitaal weer de Heilige Mis heeft mogen opdragen.

GOUVERNEUR KASTEEL TE GAST BIJ DE FAMILIE WOUTERS.

Hedenmiddag heeft Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel het noenmaal gebruikt ten St. Elisabethsgasthuize, waar Hij de gast was van den Heer en Mevrouw Wouters-Wegman.

CENSUUR

JACOB A. P. THIELEN †.

Gisteren is het stoffelijk oversch[...] van den Heer Jacob Achilles Petr[...] Thielen naar zijn laatste rustplaa[...] gedragen. Met het heengaan van d[...] Heer Thielen is een leemte achte[...] gebleven voor elkeen, die het geno[...] gen eens heeft gesmaakt den He[...] Thielen van nabij te leren kennen.

Vele hoge ambten heeft de he[...] Thielen gedurende zijn lange leven[...] loop in gouvernementsdienst beklee[...] Ongeveer veertig jaren geleden was [...] heer Thielen ontvanger op Bonaire [...] tevens ambtenaar van het O.M. op d[...] eiland. Later werd hij als districtmee[...] ter overgeplaatst naar Curaçao [...] daarna te worden benoemd tot gezag[...] hebber van Bonaire. De heer Thiele[...] was voorts Koloniaal Ontvanger [...] later secretaris van de Curaçao[...] Bank.

De overledene was de vader va[...] Mej. Thielen, de secretaresse van de[...] Administrateur van Financiën, terw[...] hij tevens een oom was van de[...] Hoogeerwaarden Vicarius Pater Ant[...] nius Zeppenfeldt O.P. Dat hij rust[...] in vrede.

KONINGIN WILHELMINA IN NEW YORK.

Koningin Wilhelmina van de Ne[...] derlanden arriveerde in New York n[...] de gast te zijn geweest in Roosevelt[...] woning te Hyde Park (New York, (A[...] 14.7).

Duitse doelen: Rostov en Stalingrad.

Eden: „Bevrijding van Frankrijk is zeker".

As-tanker in het Kanaal in de grond geboord.

Ortiz van Argentinië †

LIDICE KRIJGT HET OORLOGSKRUIS.

President Eduard Benesj van de voorlopige Tsjechische Regering kende het Tsjechoslowaakse oorlogskruis toe aan het dorp Lidice, dat door de Duitsers op 10 Juni werd weggevaagd op grond dat de bevolking den moordenaars van Reinhard Heydrich een schuilplaats had geboden.

Sprekende bij de plechtigheid zeide Benesj: „De bevolking van Lidice is ons land en onze staat tot de dood trouw gebleven en slachtoffer geworden van den barbaarsen vijand, die poogde onze ziel, ons lichaam en onze natie te vernietigen. In de ogen van de gehele wereld is Lidice het symbool van de Tsjechische wil om vrij te zijn en een welsprekend protest voor allen, die vielen aan het thuisfront tegen den nazie-indringer en verdrukker der vrije landen van Europa" (Londen, (AP) 14.7).

EDEN RICHT ZICH TOT HET FRANSE VOLK.

Op strooibiljetten, die gisteren aan de vooravond van de Bastille Dag op Frankrijk geworpen werden, zeide de Minister van Buitenlandse Zaken Anthony Eden tot het Franse volk dat Groot Britannië Frankrijks onafhankelijkheidsdag viert „in de hoop en zekerheid, dat zijn bevrijding van de huidige tyrannen zal worden voltooid."

De boodschap werd hedenavond ook in het Franse program van de Britse radio voorgelezen. Eden zeide: „Op die dag der bevrijding weten wij, dat wij en het volk van Frankrijk weer wapenbroeders zullen zijn. Intussen bidt het volk van Groot Brittannië voor die dag en bereidt het zich even vurig als gij erop voor. Want wij weten, dat het volk van Frankrijk en het volk van Groot Brittannië en zijn Geallieerden zij aan zij staan met het gemeenschappelijk doel, aangewakkerd door het gemeenschappelijke ideaal."

Eden sprak het Franse volk toe „niet alleen als vrienden, doch als Geallieerden en zeide tot hen, dat in de laatste twee jaren „gij u trouwe Geallieerden hebt getoond door de strijd tegen den gemeenschappelijken vijand voort te zetten.

Gij hebt u Geallieerden getoond in tegenslagen, in dagen, die voor ons donker zijn geweest en nog donkerder voor u...... Gij hebt een onwrikbare vijandigheid behouden tegen den indringer en gij hebt geweigerd enig vertrouwen te stellen in de politici, die de Duitsers u hebben opgedrongen. Gij hebt getoond betere Fransen te zijn dan hen."

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat 5 millioen strooibiljetten door vliegtuigen van het Bommenwerperscommando werden geworpen op Parijs, Vichy en industriegebieden van Noord Frankrijk.

De berichten spraken van een betrekkelijk kalme Bastille Dag in Frankrijk, hoewel de politie alle pogingen voor demonstraties in Marseille, Vichy, Lyons en Parijs uiteenjoeg. Ongeveer 5000 personen poogden in Marseille te marcheren, doch sterke wachten beletten dit. Ongeveer 2000 personen poogden in Vichy te marcheren en misschien duizend in Lyons. Hoewel enkele vechtpartijen plaats hadden, werden geen grote opstootjes gemeld. Er waren sterke wachten rond monumenten, pleinen en paleizen (Londen, (AP) 14.7).

VICHY SLAAT VOORSTELLEN VAN ROOSEVELT AF.

Welles onthulde, dat de Regering van Vichy twee voorstellen van Roosevelt heeft afgeslagen voor de verwijdering van de gedemilitariseerde Franse oorlogsschepen uit de Europese oorlogszone.

De 7 betrokken oorlogsschepen werden gedemilitariseerd door een overeenkomst met de Britten kort na de val van Frankrijk en zijn sedertdien in de Britse marinebasis te Alexandrië gebleven. Welles zeide, dat Roosevelt op 3 Juli aan Vichy voorstelde, dat de oorlogsschepen zouden worden gevoerd door het Suezkanaal onder bescherming van de Verenigde Staten en naar een Noordamerikaanse haven of een neutrale haven zouden worden overgebracht voor internering tot het eind van de oorlog. De President wees Vichy erop, dat de oorlogsschepen zich te Alexandrië in een slechte positie bevonden en onderhevig zouden zijn aan aanvallen, terwijl, indien zij naar een andere haven ver van de oorlogszone zouden worden vervoerd, zij veilig zouden zijn en na de oorlog aan Frankrijk zouden worden teruggegeven.

Tegelijkertijd waarschuwde Roosevelt aan Vichy, dat, indien dit offer wierd verworpen, de Britten gerechtvaardigd zouden zijn de Franse schepen te zenden uit Alexandrië door het Suezkanaal en, indien zij zulke Britse orders niet zouden volgen, de Britten gerechtvaardigd zouden zijn hen te vernielen.

Het aanbod werd echter afgewezen door Laval. Op 9 Juli deed Roosevelt een tweede voorstel. Hij stelde voor, dat de oorlogsschepen door het Suezkanaal zouden worden teruggetrokken en onder Britse en Noordamerikaanse garanties naar Martinique zouden varen.

Daar zeide Roosevelt zouden zij worden geïmobiliseerd met de verzekering, dat zij na de oorlog aan Frankrijk zullen worden teruggegeven. De President legde er de nadruk op, dat hij dit voorstel deed omdat — welke ontwikkeling en zich ook zouden voordoen in de Afrikaanse zone en in de naaste toekomst — de Franse schepen daar in gevaar zouden verkeren te worden aangevallen. Welles zeide, dat Vichy ook dit voorstel verwierp en volheid, dat de schepen naar een naburige Franse haven zouden gaan.

De Franse haven welke door Roosevelt werd voorgesteld — Fort de France, Martinique — bevindt zich niet nabij Vichy en niet binnen gemakkelijk bereik van de Duitse en Italiaanse strijdkrachten. Bij het onthullen van de voorstellen en de verwerpingen ervan zeide Welles, dat de Verenigde Staten hoopten, dat zij nog eens door Vichy zouden worden overwogen. Hij zeide er zeker van te zijn, dat het Franse volk zou begrijpen, dat de aanbiedingen werden gedaan in het belang van Frankrijk met het oog op de veiligstelling der Franse schepen (Washington, (AP) 14.7.

OVER HET KANAAL.

Gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce vielen vijandelijke installaties hedenmorgen aan de overzijde van het Kanaal aan. Een formatie vliegtuigen kwam kort voor het middaguur aandonderen uit de richting van Kaap Cris Nez en de kust van Kent. Waarnemers zagen verschillende escadrilles terugkeren van hun vroegere operaties (Folkestone, (AP) 15.7).

OFFENSIEVE VLUCHTEN OVER FRANKRIJK.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide: „Hedenmorgen en wederom hedenmiddag vielen gevechtsvliegtuigen, die zich op offensieve patrouille-vluchten bevonden boven Noord-Frankrijk, de spoorwegen en vliegvelden aan. Hedenavond vielen gevechtsvliegtuigen drie kleine vijandelijke schepen aan nabij Ostende en zetten die in brand. Een vliegtuig wordt vermist van deze operaties" (Londen, (AP) 14.7).

DE BESTRIJDING VAN DE DUIKBOTEN.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide op een persconferentie: „Wij zijn van plan elk schip te gebruiken, dat geschikt is om de duikbootbedreiging te bestrijden en te beheersen". Hij zeide, dat de strijd tegen duikboten „de gehele wereld rond voortgaat." (Een haven aan de Oostkust van de Verenigde Staten, (AP) 14.7).

ORTIZ VAN ARGENTINIË OVERLEDEN.

Ex-President Ortiz van Argentinië overleed hedenmorgen om 7.30 uur.

Ortiz die op 24 Juni aftrad als President, overleed na een aanval van bronchitis, gecompliceerd door een langdurige diabetische toestand.

Monsignore Miguel de Andrea Bisschop van Temmos, diende hedenmorgen om 3 uur de Laatste HH. Sacramenten toe aan de haast blinden President. (Buenos Aires, (AP) 15.7).

DE STRIJD AAN DE DON.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Duitsers, die voordeel trekken uit de doorbraak in het gebied van Voronesj, voerden de derde gemotoriseerde divisie infanterie aan onder Generaal Schulper, doch het Rode Leger vocht terug, waarbij vooral de luchtmacht een grote verwoesting aanrichtte bij de oversteken van de rivier Don. De berichten zeiden, dat de aanvallers reserves hebben laten aanrukken in vele sectoren, doch dat de meesten worden vernield bij de pogingen om de rivier over te steken. De Russen gaven toe, dat de oversteken voortduurden. Een ander bericht zeide, dat op een punt 800 Duitse tanks en vrachtauto's werden waargenomen aan de oever de Don voor Voronesj.

De gevechten op de toegangswegen waren biezonder heftig. De soldaten jagen elkaar staal toe van de daken der huizen en kerken, van achter boomstammen en vanuit sloten en de artillerie vuurt van posities op heuvels of in bossen, waarvan vele voor Voronesj liggen. Een bericht zeide, dat vele posities genomen werden, weer verloren en hernomen. De Russen deelden mede, dat zij een belangrijke positie namen op de toegangswegen van de stad. De Sovjet-luchtmacht scheen actiever met duikbombardementen op de oversteken, op de troepenbewegingen voor Voronesj en ook op de Duitse achterhoede. Op een punt zouden 70 vrachtauto's, geladen met soldaten, zijn vernield. Op een ander punt werd een trein door duikbommenwerpers aangevallen en vernield.

Ver van de gevechten in het Zuiden zouden de Russen aan het Kalininfront niet alleen de Duitse aanvallen tegenhouden, doch hen ook in het defensief werpen. Een bericht zeide, dat de Russen een koppig Duits vuur terugslaan en een belangrijke weg hebben doorgesneden, welke twee grote nazie-groepen verenigde.

Verwoede gevechten in de richting van Rzhev namen afmetingen aan welke een nieuwe Duitse poging zouden kunnen betekenen om Moskou te bereiken, doch de berichten hielden vol, dat het Rode Leger terugvecht en grote verliezen toebrengt. De nazie-concentratie in de richting van Rzhev is een dreigende speer geweest, gericht op Moskou, sedert het begin van de afgelopen winter toen het Rode leger de indringers verdreef uit de Moskouprovincie, doch hen niet kon verdrijven uit de Rzhev-sector. (Moskou, (AP) 14.7).

NAAR STALINGRAD.

Asberichten, die via Stockholm ontvangen worden, deelden mede, dat de Duitse aanval in Rusland in de richting van Stalingrad van Boguchar uit ten Zuid-Oosten daarvan langs de rivier Don heeft gevoerd door Kazansk naar de buitenwijken van Migulinsk. Kazansk ligt op 50 kilometer van Boguchar en Migulinsk nog 16 kilometer verder naar het Zuid Oosten of ongeveer 255 kilometer van Stalingrad. Er is geen bevestiging van deze berichten uit Russische bronnen (Londen, (AP) 14.7).

DUITSE DOORBRAAK?

Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Stockholm, dat volgens berichten uit Berlijn een Duitse pantsercolonne de Sovjet-defensies te Pokrovsk doorbroken heeft en zich thans op 10 kilometer van Rostov bevindt, de Zuidelijke anker van het Rode leger aan de Zee van Azov en de toegangspoort tot de Caucasus. Ook werd beweerd, dat de Duitse troepen thans Vorosjilograd bereikt hebben 160 kilometer ten Noorden van Rostov na Slavyanoserosk aan de rivier Donets veroverd te hebben. De officiële Duitse radio-uitzendingen, die hier werden opgevangen, verstrekten deze berichten echter niet (Londen, (AP) 14.7).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUE.

Het Russisch middagcommuniqué luidt: „Gedurende de nacht van 14 op 15 Juli bestreden onze troepen den vijand in felle gevechten in de buurt van Voronesj en ten Zuiden van Boguchar. In andere sectoren van het front hadden geen belangrijke veranderingen plaats."

Een aanvullend communiqué luidt als volgt: „In het gebied van Voronesj hebben voortdurende gevechten voortgang met variërende successen. De oprukkende vijandelijke strijdkrachten lijden hevige verliezen. De Duitsers worden gedwongen haastig reserves aan te voeren uit hun achterhoede om de plaats in te nemen van de eenheden, die buiten gevecht zijn gesteld. Verschillende divisies, die slechts enkele dagen geleden uit Frankrijk en België arriveerden, werden waargenomen. In een sector sloegen onze troepen een vijandelijke aanval af en deden zij een tegenaanval. Na 11 tanks en honderden officieren en manschappen verloren te hebben werden de Duitsers gedwongen zich terug te trekken.

In een andere sector werden verschillende vijandelijke aanvallen afgeslagen. De Sovjet-artillerie en anti-tankkanonnen zetten 6 vijandelijke tanks in brand. Ten Zuiden van Boguchar gingen onze troepen voort intensieve gevechten te voeren tegen de oprukkende Duitse troepen. In een sector hielden de Sovjet-troepen een regiment van de vijandelijke infanterie op en vaagden meer dan 700 Duitsers op. In verscheidene sectoren van het Leningradfront vernielden onze troepen binnen drie dagen van gevechten talrijke kanonnen, bliezen een ammunitie-opslagplaats op en doodden meer dan 400 vijandelijke manschappen. In een andere sector stelde onze artillerie 3 Duitse tanks buiten werking en vaagde 300 Duitsers op." (Moskou, (AP) 15.7).

DE AANVAL OP HET RUHRGEBIED.

Een grote strijdmacht van bommenwerpers van de Royal Airforce verspreidde in de afgelopen nacht vuur en verwoesting over het Ruhrgebied waar Duitslands geconcentreerde industrie materialen maakt, voor het leger, dat thans aanvallen doet aan het Russisch front. De Duitsers deelden mede, dat Duisburg, de grootste binnenhaven van Europa, werd aangevallen. De Britten duidden het doel slechts aan als de Ruhr.

Britse bronnen zeiden, dat de aanval een „goede middelmatiger vertoning" was, welke branden achterliet in het gebied van de zware industrie. De laatst gemelde aanval op Duisburg had in October van het vorig jaar plaats doch de stad werd sedertdien waarschijnlijk nog verschillende malen getroffen, wanneer het doel slechts als het Ruhrgebied werd aangegeven. Duisburg heeft een totaal van 50 bekend gemaakte aanvallen gehad. (Londen, (AP) 14.7).

HET AANTAL SLACHTOFFERS IN JUNI.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Veiligheid deelde mede, dat 300 burgers gedood of vermist werden en 337 verwond en gehouden in hospitalen als resultaat van luchtaanvallen op het Verenigde Koninkrijk in de maand Juni. (Londen, (AP) 14.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Caïro:** Het Britse communiqué zegt: „In de Noordelijke sector was er geen activiteit tot laat in de avond toen vijandelijke tanks en infanterie onze posities aanvielen te Tel el Eisa. De gevechten duurden in de nacht voort. In de centrale en Zuidelijke sectoren was er een minder grote activiteit van patrouilles en colonnes. Onze lichte bommenwerpers, gevechts-bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen deden aanvallen op grote schaal op de vijandelijke strijdkrachten.

Voltreffers werden geplaatst op tanks en troepen vervoerende voertuigen. Tanks en voertuigen werden vernield. Gisternacht vielen onze middelzware bommenwerpers Tobruk krachtig aan, waarbij een rij branden werd gesticht, die later ineenvloeiden tot een grote brand. Boven Malta schoten onze gevechtsvliegtuigen drie asvliegtuigen neer. Onze verliezen gedurende deze operaties bedroegen drie vliegtuigen. Een vlieger is in veiligheid."

— **Londen:** De Britse Admiraliteit deelde mede, dat lichte Britse strijdkrachten een astanker vernielden en 2 escorterende treilers in het Kanaal nabij Cherbourg.

— **Londen:** Onbevestigde berichten uit Stockholm deelden mede, dat er gevechten gevoerd werden in de straten van Vorosjilovgrad en dat de Duitse druk ten Noorden van Rostov geïntensificeerd is.

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué deelt mede, dat de asstrijdkrachten snel voortgang maken langs de gehele linie aan het Russisch front. Het communiqué zeide, dat de gemechaniseerde strijdkrachten doordrongen in de linies van het Rode leger en de Russische verbindingslinies verder naar het Oosten doorsneden.

— **Londen:** De Duitse radio zeide, dat de Russen bij tegenaanvallen in de centrale sector met sterke strijdkrachten van tanks en vliegtuigen „verschillende plaatselijke doorbraken maakten in de Duitse linies, doch dat deze later werden gesloten."

— **Londen:** William C. Bullitt, een speciale assistent van den Noordamerikaansen Secretaris van Marine Knox, arriveerde in Londen voor besprekingen met de Britse autoriteiten.

— **Moskou:** De berichten zeiden, dat de toestand ernstig bleef in het gebied van Voronesj, doch dat de Russen hun krachten samenhoopten en verschillende tegenaanvallen deden, waarbij zij een belangrijk punt heroverden ten Westen van de stad tezamen met een woud. De slag is thans waarschijnlijk op het hoogtepunt waarbij de Duitsers voortgaan grote aantallen manschappen, machines en vliegtuigen in de strijd te werpen, niettegenstaande hun ernstige verliezen in de hoop voordeel te trekken uit de doorbraak op de toegangswegen van Voronesj.

Geestdriftige ontvangst van Dr. Kasteel op Aruba.

Aruba's Grond is de Vaderlandse Bodem waar Gouverneur Kasteel na 792 dagen ballingschap weer in het Koninkrijk aankomt.

GEZAGHEBBER WAGEMAKER EN ADJUDANT VAN DE LAARSCHOT HETEN DEN NIEUWEN LANDVOOGD WELKOM.

Dr. Kasteel acht het een voorrecht eerst op Aruba te zijn geland.

Reeds gisteren vroeg wapperden de vlaggen in Oranjestad, San Nicolaas en andere punten ten teken, dat er iets bizonders zou gaan gebeuren. En inderdaad een zaak van het uiterste belang zou in de namiddag plaats vinden.

De toekomstige 50ste Gouverneur van Curaçao zou aankomen om de dag daarop het bewind te aanvaarden over een der twee vrije Nederlandse Gebiedsdelen in een tijd, waarin het Gebiedsdeel meer dan ooit een taak heeft te vervullen in de Nederlandse Gemeenschap ter bewaring op verdere opbouw van de Nederlandse cultuur, veel meer nog dan voor de Geallieerde oorlogsvoering.

Vooral de bewoners der eilanden Aruba en Curaçao bespraken reeds weken te voren deze gebeurtenis en alhoewel door het afscheid van den ouden Gouverneur, Gielliam J.J. Wouters, de gedachten der laatste dagen meer bij dezen verwijlden, bleef toch Dr. Piet A. Kasteel de belangstelling gaande houden.

Gisteren dan verzamelden zich op het vliegveld te Aruba een grote menigte uit de burgerij om de aankomst van Dr. Kasteel af te wachten, die aldaar voor het eerst, na een 792 dagen in ballingschap geleefd te hebben, op vrije Nederlandse grond begroet zou worden. De Gezaghebber van Aruba, Izaak Wagemaker, de Statenleden van Aruba, de Landraden en talrijke anderen, waaronder de Directeur van de Arend-maatschappij; de Heren Campbell en Colly als vertegenwoordigers van de Lago en de hoogste militairen van de Nederlandse en Amerikaanse strijdkrachten waren aanwezig. De Heer Eman vertegenwoordigde de K.L.M.

Een ereboog was opgericht met de woorden: **Welkom op Nederlands vrije grond.** Een erewacht van schutters stond opgesteld en het muziekcorps van de jongens van de Frères stond klaar. Het vliegtuig, dat om 15.30 uur komen zou, kwam eerst na 16 uur. De tijd vloog echter om, daar de talrijke aanwezigen zich op gezellige wijze met elkander onderhielden.

Eindelijk verscheen het vliegtuig en na geland te zijn, werd Dr. Piet A. Kasteel door den Gezaghebber verwelkomd, die hem daarna voorstelde aan de Heren van de Commissie van Ontvangst. Vervolgens werd de erewacht geïnspecteerd. Vervolgens begeleidde Gezaghebber Wagemaker den toekomstigen Gouverneur naar het K.L.M.-huisje, waar champagne gedronken werd.

Hier sprak de Gezaghebber de volgende woorden:

„Het is een genoegen U op vrij Nederlands grondgebied te mogen begroeten. Wij hebben U gevolgd op Uw reis uit Londen hier naar toe en wij zijn blij, dat U vandaag veilig en wel bent aangekomen. Wij willen U de verzekering geven, dat wij U alle steun zullen schenken, die U als Gouverneur zult nodig hebben. Het zal voor U op heden een eigenaardig gevoel zijn om na zoveel tijd in ballingschap geleefd te hebben weer op vrij Nederlands grondgebied te zijn."

Dr. Piet A. Kasteel antwoordde:

„Hartelijk wil ik U dank zeggen voor het welkom. Inderdaad is het een zeer eigenaardig gevoel om zich na zoveel tijd weder te bevinden op vrije Nederlandse grond. Zeker, ook in Londen zijn veel Nederlanders en Nederlandse militairen, maar hier bevinden wij ons op eigen vrij grondgebied. Tijdens de weken van voorbereiding om mijn taak te aanvaarden, is het mij opgevallen dat onder de vele problemen, die er betreffende dit Gebiedsdeel bestaan, er een eigenaardig probleem is: de verhouding Aruba — Curaçao. **Het is mij een voorrecht eerst te hebben mogen landen op Aruba en misschien is dat tevens wel een gedeeltelijke oplossing van het probleem.** Ik zal hier echter niet te lang over uitweiden, omdat anders de oplossing van het probleem nog bedorven zou kunnen worden."

Hierop sprak Dr. Piet A. Kasteel in het Engels tot de Amerikanen en Engelsen. Hij verklaarde veel sympathie te hebben voor de Engelsen en een bewonderaar te zijn van de Londense bevolking. Dit volk verdient de overwinning en zal ze ook hebben. 15 Dagen was hij in de Verenigde Staten van Amerika, waar hij overal zeer hartelijk ontvangen werd. Hij vond de Amerikanen prettige mensen en New York maakte op hem een geweldige indruk.

Tot slot dankte hij de Engelsen en Amerikanen voor hun welkom.

Hierop werd Dr. Kasteel weer naar het vliegtuig teruggeleid, waar hij zich nog met verschillende Heren onderhield. Na een korte wijle vertrok de „Troepiaal" in de richting van Curaçao. Luitenant-Adjudant Emile Chr. J. M. van de Laarschot vergezelde nu den toekomstigen Gouverneur. Eveneens in het vliegtuig bevonden zich nog Dr. Dirk A. IJsselstijn, hoofdvertegenwoordiger van de K.L.M. en Dr. Jacobo R. Arends, Statenlid van Aruba.

Het verblijf op Aruba had ongeveer 20 minuten geduurd. Dr. Piet A. Kasteel liet een zeer goede indruk achter. Zijn toespraak was zeer hartelijk en sympathiek.

PROCLAMATIE.

Proclamatie van de 15de Juli 1942, wegens de overneming van het bestuur over Curaçao door den Gouverneur Doctor Petrus Albertus Kasteel van den Gouverneur Gielliam Johannes Josephus Wouters.

Aan de ingezetenen van het gebiedsdeel Curaçao;

Gelet op artikel 11 van de Curaçaose Staatsregeling breng ik te Uwer kennis, dat het aan Hare Majesteit, onze Geëerbiedigde Koningin heeft behaagd, mij bij Hoogstderzelver Besluit van 19 Mei 1942 No. 1 te benoemen tot Gouverneur van Curaçao;

In de bij artikel 15 van de Curaçaose Staatsregeling voorgeschreven zitting van de Staten van Curaçao heb ik heden het bestuur aanvaard;

Ter voldoening aan het verlangen van Hare Majesteit breng ik U langs deze weg opnieuw Hoogstderzelver zeer vriendelijke gevoelens en beste wensen over voor de groei en de bloei van het Gebiedsdeel Curaçao;

Het Koninkrijk bevindt zich in de hoogste nood; het grootste deel ervan is overweldigd en moet nog worden bevrijd;

Met Gods onmisbare steun en met Uw aller medewerking hoop ik, dat dit Gebiedsdeel werkelijk aan deze bevrijding zal meewerken en dat daardoor tegelijk eigen, gelukkige toekomst onder de souvereiniteit van het Huis van Oranje zal verzekerd zijn.

Gedaan te Willemstad, 15 Juli 1942.

De Gouverneur van Curaçao,

P. Kasteel.

De 50e Gouverneur arriveert op Hato

STOETEN VOLKS BEGROETEN DEN ELECTUS.

Eerste auto-tocht voert al langs het ölie-bedrijf.

GOUVERNEUR WOUTERS HEET ZIJN OPVOLGER WELKOM TEN PALEIZE.

Op het vliegveld Hato heerste een grote drukte. Het muziekcorps van de militaire politie onder leiding van sergeant Dimmendaal liet af en toe de muziek eens horen. Fotografen van allerlei slag pasten en maten hoe de beste stand zou wezen voor de mooiste kiek. Het vliegtuig werd om 16.30 uur verwacht. Het werd echter 16.52 uur voordat de „Troepiaal" begeleid door 2 Amerikaanse bommenwerpers boven het vliegveld verscheen. Even te voren had Luitenant George Seppen zijn kranige schutters opgesteld, die in een keurige formatie, op en top in de puntjes, hun toekomstigen Opperbevelhebber afwachtten. Het vliegtuig streek neer en Dr. Cornelius Süthoff, die van 's Koningswege aangewezen is om als waarnemend Gouverneur op te treden, begroette vlak bij het portier Dr. Piet A. Kasteel. Vervolgens wachtte het gezelschap op het spelen van het Wilhelmus, waarvan om een of andere geheimzinnige reden alleen de eerste maten gespeeld werden, waarna Dr. Süthoff Dr. Kasteel voorstelde aan den Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, den Voorzitter van de Staten, den Amerikaansen Schout-bij-Nacht, den Algemeen Militair Commandant, die vertegenwoordigd werd door Overste Gauw, den Gouvernementssecretaris en den Procureur Generaal. Hierna werd de erewacht geïnspecteerd en werd Dr. Piet A. Kasteel nog aan verschillende personen voorgesteld, waaronder den Vertegenwoordiger van Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. Petrus I. Verriet O.P., den Hoogeerwaarden Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn O. P.

Vriendelijk groetend stapt de toekomstige nieuwe landvoogd naar de uitgang, waar een grote menigte het vertrek gadesloeg.

Voorafgegaan door een motorpolitie vertrok toen de volgende stoet naar de stad. Motorpolitie; auto met den Districtmeester van het tweede district, die bij Rust de stoet verliet; auto met politieautoriteiten, auto C 429 met Dr. Piet A. Kasteel, Dr. Süthoff en Adjudant Van de Laarschot; auto met den Ondervoorzitter des Raads van Bestuur en den Voorzitter der Staten van Curaçao; auto van de Amerikaanse-staf; auto van de Hoofdambtenaren; auto met den Amerikaanse legerstaf. Dat de Amigoewagen voor de auto der Hoofdambtenaren reed, bleek — hoe Amigoephiel zij ook zijn — op een vergissing te berusten. De Procureur-Generaal maakte dit dan ook op minzame wijze duidelijk, toen zijn auto al toeterend langs de Amigoe-wagen reed en hij enige woorden riep, die de Amigoe-wagen plaats deed nemen achter de Amerikaanse legerstaf.

Langs de weg heerste enorm veel belangstelling. Bij Santa Maria stonden kinderen met vlaggetjes. Op de weg rond de C.P.I.M.-terreinen stonden vele auto's met belangstellenden te wachten. Ook vele bewoners van Rio Canario waren uitgelopen. De toekomstige Gouverneur kreeg wel een zeer schone indruk van het eiland door deze tocht, die wellicht niet geheel toevallig, langs de olie moest gaan. Op de Berg Altena stond het overvol. Hier aangekomen begonnen de saluutschoten te donderen van de oude fortmuren op het Waterfort. Op Pietermaai en Bredestraat (Punda) was een zeer grote menigte samengestroomd om de stoet gade te slaan. Aangekomen op het fort Amsterdam, inspecteerde Dr. Kasteel de aldaar opgestelde erewacht, die onder leiding stond van luitenant Broekman. Op het Fortplein stond eveneens een grote menigte.

Begeleid door Dr. Süthoff en gevolgd door de commissie van ontvangst, besteeg Dr. Kasteel de trappen van zijn nieuwe woning. In het Gouvernementshuis werd hij begroet door Zijne Excellentie Gielliam J. J. Wouters, Gouverneur van Curaçao. Na een hartelijke begroeting stelde Zijne Excellentie Wouters Dr. Kasteel voor aan de volgende Heren: Meester Eduard M. Elias; Dr. Wybojan Goslinga; Meester Henri J. M. Hoogeveen; Ir. Joannes F. Groote; Dr. Willem M. Bonne; Ir. Carel A. Willemse; Meester Piet J. J. van den Biesen; Meester Godefriedus H. Polvliet; Dr. Adolphe W. J. M. Desertine; Meester Aberson; Overste Willem A. van der Beek; Havenmeester Willem Gauw; Kapitein Leendert Langeveld.

Nadat deze Heren waren voorgesteld sprak Gouverneur Wouters het volgende: „Van harte heten wij U welkom op Curaçao en wij hopen, dat spoedig de tijd kome, dat Mevrouw en de kinderen zich bij U zullen kunnen voegen."

Op zeer welsprekende wijze dankte Dr. Kasteel. Hij zeide ontroerd te zijn, dat hij zich na jaren eerst op Aruba en daarna hier op Curaçao weder op vrij Nederlands grondgebied bevindt.

Tot besluit van deze ontvangst werd een glas erewijn geschonken en ging men uiteen.

Hierna geleidde Z.E. de Gouverneur van Curaçao den Electus naar de balconkamer, waar Mevrouw en Mejuffrouw Wouters al die tijd hadden verpoosd. Dr. Kasteel maakte hier dus kennis met Curaçao's Eerste Gezin, dat verder enige tijd bij Dr. Kasteel op bezoek bleef. Toen het Eerste Gezin om 18.48 uur de trap van het Paleis afdaalde deed Dr. Kasteel uitgeleide tot aan het portier van de auto.

Snel heeft de Electus daarna iets gegeten (koude kip enz.), waarna hij voor de radio de volgende redevoering heeft gehouden, welke de Electus reeds bij voorbaat had opgesteld.

Rijksgenoten,

Inwoners van Curaçao,

Velen Uwer zowel op Curaçao als op Aruba zijn getuigen geweest van mijn komst in dit deel van ons Koninkrijk en allen zijt Gij ervan op de hoogte.

Maar gaarne grijp ik de gelegenheid aan, om door het kostelijk verbindingsmiddel, dat de radio biedt, onmiddellijk een kort woord tot U allen te richten, daarbij hen dankend, die mij, op wat wijze dan ook, reeds welkom hebben willen heten.

Hare Majesteit de Koningin, die ik het voorrecht had het laatst op 3 Juli j.l. te mogen ontmoeten, om in Haar handen de door de Staatsregeling vereiste eed af te leggen, heeft mij verzocht, U allen haar zeer vriendelijke gevoelens te willen overbrengen met de verzekering van haar voortdurende belangstelling in Curaçao. Mij spiegelend aan Haar, wier rusteloze arbeid voor het gehele Rijk ons allen ten voorbeeld is, ben ik voornemens mijn taak als Gouverneur op te vatten in de geest, die haar Koninklijke plichtsvervulling kenmerkt.

Opvoeding en levensbeschouwing, studie en leiding van anderen hebben mij de waarde leren kennen van gezag, recht en vrijheid, de trits die het Nederlandse bestuur overal heeft gekenmerkt en doen eerbiedigen.

Uit Londen, het centrum der oorlogsvoering gekomen, na zelf in Mei 1940 de misdadige Duitse inval in Nederland te hebben meegemaakt en daarna in December 1941 getuige te zijn geweest van de omstandigheden, waarin de oorlog werd verklaard aan den Japansen brandstichter van het Oost Indisch deel van ons Koninkrijk, heb ik meer dan velen de gelegenheid gehad, de krachten aan het werk te zien, die gezag, recht en vrijheid bedreigen.

Het is mijn vaste wil, in het aan mijn zorg toevertrouwde Gebiedsdeel het ware Gezag, het onaantastbare recht en de vrijheid, die uit God is, te verdedigen met al de machtsmiddelen, die de Kroon in mijn handen heeft willen leggen.

De bedreiging van deze grote geestelijke goederen, zonder welke het leven waardeloos is en geen menswaardige gemeenschap duurzaam kan bestaan, is een onstellende werkelijkheid geworden. (Millioenen van onze Rijksgenoten in Europa en Azië werden slachtoffers van de machten van geweld, die nòch waar gezag, nòch onaantastbaar recht, nòch wezenlijke vrijheid kennen. Het gif van hun opvattingen heeft soms menigen aangegrepen, die zichzelven daarvan niet eens bewust zijn.

De afgelopen twee jaar heb ik in Engeland geleefd en ik ben in Amerika geweest. Ik kan U verzekeren, dat machtige bondgenoten aan onze zijde staan en dat degenen, die deze oorlog hebben ontketend, hem niet zullen eindigen.

Maar de handhaving van de geestelijke goederen, waarvoor het Koninkrijk nu reeds meer dan twee jaar in dodelijke strijd is gewikkeld, is een taak van elk van ons. In ons zelf moet leven het besef van de waarde van deze goederen voor ons en voor onze kinderen; gezag, recht en vrijheid moeten voor ons niet slechts formele begrippen zijn, maar geestelijk goed, dat ons handelen tegenover gemeenschap en elken evenmaaste bepaalt. Dan begrijpen wij, dat de verdediging van deze goederen een taak voor elk van ons is, dat zij de uiterste krachtsinspanning en de grootste offerbereidheid vraagt van ieder afzonderlijk en van ons allen gezamenlijk.

Van deze overtuiging hoop ik mijn beleid als Gouverneur te kunnen doordringen. Wat wij kunnen doen voor de herrijzenis van ons Koninkrijk en daarmee voor de zegepraal der grote beginselen van gezag, recht en vrijheid, zal elk van ons en zullen wij gezamenlijk moeten doen met inzetting van al onze kracht, van al ons goed, van desnoods alles wat ons lief is. Aan de doorwerking van deze wereldworsteling ontsnapt niemand en ieder van ons, of hij wil of niet, zal zijn deel van het onmetelijke leed dat geleden wordt moeten dragen.

Met groot vertrouwen in allen: burgers, ambtenaren, strijdkrachten te land, te water en in de lucht, geestelijke leiders en opvoeders, kom ik tot U.

Laat ons, wat ook onze persoonlijke overtuiging of positie moge zijn, gelovend in de uiteindelijke kracht van de geestelijke waarden, waarvoor wij strijden, tezamen arbeiden in het belang van Curaçao en daarmede het gehele Koninkrijk, waarvan de herrijzenis mede ons werk is.

Laat ons over dit vrije deel van het Koninkrijk hoog houden de vlam der Nederlandse gedachte, opdat over zeeën en oceanen onze broeders en zusters, die lijden en strijden, bezieling putten uit ons voorbeeld van rusteloze arbeid en onbaatzuchtige toewijding.

Met Gods hulp hoop ik te mogen werken voor dit grote ideaal; onder Zijn zegen en met Uw aller steun, wil ik trachten te zijn, wat ik in handen der Koningin gezworen heb te zullen wezen: „een braaf en eerlijk Gouverneur".

Hierna heeft Dr. Kasteel gewerkt aan de rede, welke hij in de Statenzaal hedenmorgen heeft gehouden.

BUITENLAND.

DE STRIJD IN EGYPTE.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

Australische woestijntroepen hebben tegenaanvallen met pantsertroepen van de as afgeslagen, welke gericht waren op de overheersende heuvel aan de kust te Tel el Eisa — Heuvel van Jezus — en de Royal Airforce voerde de operaties op tegen massa's van tanks en gemotoriseerd materiaal, die de vijand rond El Daba aanvoerde. 16 Operaties van de Raf op grote schaal door Britse gevechts-bommenwerpers steunden de grondstrijdkrachten, die Generaal Auchinlecks pas gewonnen posities aan het Noordelijk einde van het Egyptisch slagfront verdedigen. De zwermen van vliegtuigen zouden de naderende astanks en door motorvoertuigen vervoerde infanterie hebben bestookt in massa-operaties welke gisteren begonnen. In de eerste phase van een dagenlange slag in het Noorden sloegen de bommenwerpers van de Royal Airforce naar vijandelijke transportcolonnes en concentraties en dit werd gevolgd door grote aanvallen van gevechts-bommenwerpers op vliegvelden van de as om zoveel mogelijk vliegtuigen op de grond vast te houden.

Als resultaat daarvan werd de vijandelijke lucht-activiteit op bevredigende wijze beperkt tot zulk een mate, dat hierdoor de Raf kans kreeg menwerkende operaties te ontwikke Onder de 5 Duitse tanks, die ver werden door voltreffers, waren e van het machtige „Mark III" type

Rommels tanks en infanterie sloeg gisteren de gehele morgen naar de allieerde wig langs de kust-spoor ten Westen van El Alamein met senpozen van ongeveer een uur, d elke aanval kwijnde weg voor drievoudige defensie, welke werd geworpen door artillerie-sperv Australische grondtroepen en de R

Met uitzondering van de levend gevechten in het Noorden en botsin tussen de wederzijdse colonnes in Zuiden juist boven de Qattara-in king, bestond de grootste actie in onderwerpen van Rommels tankcol nes en grote concentraties van voer gen aan een gestadige beschieting bombardement; volgens de Britten succes. De bommenwerpers reik over de defensies van de as zo ver Tobruk en Benghazi om de voorra bases aan te vallen na de hevige aa op Matruh. In een uitval zette Kittyhawks 5 troepenwagens en grote Dieselmotor-voertuigen in bra die over een wijd gebied versp waren (Caïro, (AP) 14.7).

AANVALLEN OP KALEWA

De Royal Airforce maakte bek dat nieuwe bombardementsaanva Zondag werden gedaan op de Jap ners te Kalewa in het Noord We van Birma (New Delhi, (AP) 14.7).

50 FRANSEN GEARRESTEER

Vrije Franse bronnen deelden m een Duitse bekendmaking door de dio te hebben gehoord, dat de na commandant van Lille 50 Fran heeft gearresteerd op beschuldiging sabotage (Londen, (AP) 14.7).

CONVOOIDIENSTEN IN DE GOLF VAN MEXICO?

Schout bij Nacht James Kauffm Commandant van het zeefront aan Golfkust, zeide in een vraaggesp dat de duikbootaanvallen in dat geb afnemen en het gebruik van convo bestudeerd wordt. Hij zeide dat ste meer maatregelen voor de bescherm van de scheepvaart en het ontdek van duikboten worden getroffen (N Orleans, (AP) 14.7).